

ДВЕТЕ МАГАРЕТА

chitanka.info

Край един дол до гората, под дебелия сянка на вековен дъб седял немощен старец. Седял и си дремел. Край него минал селският чорбаджия. Дядото се събудил и му извикал:

— Синко, в тоя дол има ли вода или няма?

Чорбаджията извърнал глава и троснато рекъл:

— Откъде да знам има ли вода, няма ли! Слез, па виж сам!

Тогава дядото извикал:

— Чуш!

И изведнъж чорбаджията се превърнал на магаре. Дядото взел една тояга и го натирил в дола. После седнал на мястото си и пак задрямал.

След малко минал селският поп. Старецът и него попитал:

— А бре, синко, в тоя дол има ли вода или няма?

Попът се обърнал и като чорбаджията троснато отвърнал:

— Та знам ли има ли, няма ли вода! Слез, пък виж сам!

Дядото и след него извикал:

— Чуш!

И попът се превърнал на магаре, а дядото го натирил в дола.

След малко минал един сиромас. Дядото и него попитал:

— Синко, в тоя дол има ли вода или няма?

Сиромасът помислил малко и казал:

— Не знам, дядо, но ей сегичка ще слеза да видя. Дай си кратунката, та ако има изворче, да ти я наля.

След малко сиромасът донесъл вода. Старецът пийнал и попитал:

— Накъде си тръгнал, сине?

— В гората, дядо. Тръгнал съм да си събера един наръч дърва.

— Ами къде ти е магарето?

— Аз съм много сиромас, дядо, и си нямам магаре.

Тогава дядото казал:

— Аз имам две магарета в дола. Вземи ги и си закарай с тях дървата.

Сиромасът извикал зарадван:

— Жив да си, дядо! А после къде да ти ги върна?

Дядото казал:

— Лесна работа, синко! Удари им по една сопа — те си знаят пътя. Сами ще си дойдат.

Сиромахът послушал дядото и слязъл в дола. Подбрал магаретата и ги закарал в гората. Събрал дърва, натоварил хубаво добичетата и си тръгнал към къщи.

Ала насред път си рекъл:

— Сега ми се е паднало! Чакай поне да се кача на едното, та да ме занесе до дома.

И яхнал едното магаре. А то се случило магарето, в което се бил превърнал чорбаджията.

Когато влезли в селото, минали покрай селската чешма. Там била попадията и си наливала вода. Превърнатият на магаре поп се отправил към нея, та дано му помогне. А попадията, като видяла, че магарето се муши в нея, се уплашила да не я ритне. Грабнала кобилицата и го фраснала по главата.

Сиромахът закарал магаретата в двора си. Разтоварил ги и им ударил по една тояга, та да се върнат при дядото. А те начаса се превърнали на хора.

Чорбаджията започнал да се кара със сиромаша:

— Не ти ли стига, дете ме натовари толкова, та на всичкото отгоре ме и яхна?

А попът го дръпнал за ръкава и бързо му рекъл:

— Бягай, чорбаджи, да бягаме, докато не е узнало селото! Ти пак с малко се отърва, ами видиш ли ми на мене пукнатата глава? Нека това да ни е за поука, та като видим друг път стар човек, не само да го почитаме, ами и ръка да му целуваме!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.